

РЕШЕНИЕ

№ 20445

гр. София, 18.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5691** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на С. С. П., чрез адв. К. М., срещу решение № 1990/26.04.2024 г., постановено по НАХД № 9876/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 131-ви състав. С решението е потвърдено, издаденото от началник група „Пътна полиция“ към СДВР, наказателно постановление /НП/ № 23-4332-007407/26.04.2023 г., с което на касатора са наложени административни наказания „глоба” в размер на 2 000.00 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на първоинстанционното решение с доводи за неговата неправилност и незаконосъобразно, поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че неправилно приложение на нормата на чл.174, ал.3 ЗДвП, тъй като по време на проверката, касаторът не е имал качеството „водач на МПС“. От съда се иска отмяна на решението и потвърденото с него наказателно постановление. При условията на евентуалност, е отправено искане за връщане на делото на друг състав на Софийски районен съд за събиране на доказателства и ново произнасяне по спора.

Ответникът – началник група „Пътна полиция“ към СДВР, не се явява и не се

представлява. Не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXI-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

В хода на съдебното поризводство районния съд, след анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на 15.04.2023г. в 14.10 часа, в [населено място], С. С. П., ЕГН [ЕГН], управлявал лек автомобил марка "Ш.", модел "Ф.", с рег. [рег.номер на МПС] , като се движел по ул."К.*" в посока от [улица]към [улица], след което паркирал превозното средство на [улица]пред жилищна сграда на № 26. Приел за установено, че при паркирането, същият извършил множество маневри, включително побутнал кофа за смет, почти качил автомобила на тротоара и закачил паркиран автомобил, както и, че след няколко некоординирани маневри, П. паркирал накриво автомобила, слязъл и започнал да се отдалечава от МПС, но малко след това се върнал да заключи превозното средство, след което се отдалечил по [улица]. Горните установявания, съставът на Софийски районен съд приел за установени от твърденията на свидетеля Т. Д., който се намирал в дома си на същия адрес, и заедно с малолетния си син очаквали на прозореца завръщането на съпругата му. Свидетелят изложил твърдения, че незабавно подал сигнал на национален телефон 112, вследствие на което, след около 3-4 минути, на адреса бил изпратен патрул на 04 РУСДВР, който въз основа на регистрационния номер на МПС установил самоличността на собственика Ц. П.- майка на С. П. и веднага посетили жилището на същата, находящо се в жилищна сграда на отсрещната страна на улицата. При посещение на жилището били установени собственика на МПС, както и С. П., като двамата, заедно с полицейските служители се върнали на мястото, където бил паркиран автомобила, където П. бил идентифициран от свидетеля Д. като водач на процесния лек автомобил. СРС приел, че и други, неустановени по делото лица, посочили П. като лицето, паркирало автомобила. Установено е, че полицейските служители от пристигналия по подадения сигнал екип, предприели действия по проверка за употреба на алкохол от страна на С. П., като го приканили да бъде изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0024, но П. категорично отказал пробата с техническо средство с аргумент, че е консумирал алкохол след като се е прибрал в дома си. След отказа за вземане на проба с техническо средство, младши автоконтрольор Д. Н. издаден Талон за медицинско изследване № 113056, връчен на П. в 15.10 часа на 15.04.2023г. за явяване в срок 45 минути в УМБАЛ "Св.Анна" за предоставяне на кръвна проба, но същият не посетил медицинското заведение.

За констатирания отказ за изпробване е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА, № 842162/15.04.2023г. за това, че като водач на моторно превозно средство П. отказал да бъде изпробван с техническо средство „за употреба на наркотични вещества“, определено като нарушение на чл.174, ал.3, от ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и му бил предявен за подпис и запознаване.

Въз основа на съставения акт е издадено процесното Наказателно постановление № 23-4332-007407 от 26.04.2023 г. от началник група „Пътна полиция” към СДВР, с което на С. С. П. е наложено наказание глоба в размер на 2000/две хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл.174, ал.3 от ЗДвП.

След анализ на така събраните писмени и гласни доказателства, СРС приел, че П. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДвП. До горното заключение съдът достигнал въз основа на свидетелските показания на св. Т. Д., М. Т., талон за изследване, справка картон на С. П. и представена по делото докладна записка до Началника на 04 РУ МВР. На следващо място, съставът на районния съд е посочил в мотивите си, че предмет на делото е не обстоятелството дали П. е управлявал МПС, а неговият отказ да бъде изпробван с техническо средство. При тези мотиви е потвърдил изцяло наказателното постановление.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Правилен е извода на районния съд за законосъобразност на процесното НП, при което неоснователни се явяват възраженията на касатора за допуснати във въззивното производство нарушения на материалния закон. СРС е събрал относимите и допустими доказателства, като е разпитал в качеството на свидетел Т. Д., разпознал като водач на МПС касатора, актосъставителя Т., както и свидетелите по искане на жалбоподателя Ц. П. и С. П.-родители на касатора, изискал е писмени доказателства по делото.

Въз основа на подробен анализ на събраните доказателства правилно районният съд е установил описаната фактическа обстановка, като от правна страна правилно е приел, че е извършено нарушението по чл.174 ал.3 ЗДвП с отказа на С. П. да бъде изпробван с техническо средство алкотест дрегер и след това с неявяването му в центъра на УМБАЛ „Св. Анна“ за медицинско изследване. Съдът е дал ясен отговор на възраженията относно понятието „водач“ на МПС, като се е позовал на показанията на св. Д., който безусловно е възприел, че на посочената дата-15.04.2023г. С. П. е управлявал МПС и е отказал да бъде тестван за алкохол. Въззивният съд е изложил мотиви и относно времето на пристигане на полицейския патрул, като е съпоставил гласните и писмените доказателства по делото, които доказателства са потвърдени и в съдебно заседание. Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите, изложени от въззивния съд в тази насока, както и извода на съда, че за съставомерността на деянието е достатъчно да бъде доказан отказ за проверка за алкохол на водач на МПС, за да се приеме за доказано извършеното нарушение и е без значение дали е управлявал МПС под въздействие на алкохол, като правилно е приел, че този факт е неотносим към съставомерността на деянието по чл.174, ал.3 ЗДвП.

По тези съображения настоящата касационна инстанция приема, че обжалваното решение е правилно.

При извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, поради което решение № 1990/26.04.2024 г., постановено по НАХД № 9876/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 131-ви състав, с което е потвърдено НП следва да бъде оставено в сила.

Разноски се дължат на ответника, но такива не са заявени, поради което съдът не

дължи произнасяне.

Воен от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд
С. – град, XXI-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1990/26.04.2024 г., постановено по НАХД № 9876/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 131-ви състав, което е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-007407/26.04.2023 г., издадено от началник група „Пътна полиция” към СДВР.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: